

VI Wtorek Wielkanocy

Tekst Ewangelii (J 16,5-11): W owym czasie Jezus tak rzekł do swych uczniów: «Teraz zaś idźcie do Tego, który Mnie posłał, a nikt z was nie pyta Mnie: "Dokąd idziesz?" Ale ponieważ to wam powiedziałem, smutek napętnił wam serce. Jednakże mówi wam prawdę: Pożyteczne jest dla was moje odejście. Bo jeżeli nie odejść, Poczyciel nie przyjdzie do was. A jeżeli odejść, poślę Go do was. On zaś, gdy przyjdzie, przekona świat o grzechu, o sprawiedliwości i o sędzi. O grzechu - bo nie wierzę we Mnie; o sprawiedliwości zaś - bo idźcie do Ojca i już Mnie nie ujrzycie; wreszcie o sędzi - bo władca tego świata został oszdzony».

«Pożyteczne jest dla was moje odejście»

Rev. D. Lluís ROQUÉ i Roqué
(Manresa, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj rozważamy kolejne pojęcie Jezusa, niezbędne dla ustanowienia Jego Królestwa. Zawiera nawet obietnicę: «Bo jeżeli nie odejść, Poczyciel nie przyjdzie do was. A jeżeli odejść, poślę Go do was» (J 16,7).

Obietnica urzeczywistniona z całą mocą w dniu Pięćdziesiątnicy, dziesięć dni po Wniebowstąpieniu Jezusa. Dzień ten – prócz uwolnienia od smutku serc Apostołów i tych, którzy zebrani byli z Marią, Matką Jezusa (cf. Dz 1, 13 – 14) – utwierdza ich i wzmacnia w wierze, tak że «wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić» (Dz 2,4).

Wydarzenie, które “uobecnia się” przez wieki poprzez Kościół, jeden, Święty i apostołski, albowiem, w wyniku działania samego Ducha obiecanego, ogłasza się wszystkim i wszędzie, że Jezus z Nazaretu – Syn Boży, zrodzony z Marii Dziewicy, ukrzyżowany, umarł i pogrzebiony – naprawdę zmartwychwstał, siedzi po prawicy (cf. Credo) i żyje między nami. Jego Duch jest w nas poprzez chrzest, ustanawiając nas dziećmi w Synu, potwierdzając swą obecność w każdym z nas w dniu

Bierzmowania. A wszystko po to, by wypełni? nasze powo?anie do ?wi?to?ci i wzmocni? misj? nawo?ywania innych do bycia ?wi?tymi.

I tak, dzi?ki mi?o?ci Ojca, odkupieniu Syna i sta?ego dzia?ania Ducha ?wi?tego, wszyscy mo?emy z ca?kowit? wierno?ci? odpowiedzie? na wezwanie, b?d?c ?wi?tymi; i niesieni ?mia?ym, aposto?skim mi?osierdziem, zrealizowa? misj?, proponuj?c ?wi?to?? innym i pomagaj?c im w tym.

Jak pierwsi – jak wierni od pocz?tku i zawsze – razem z Mari? b?agamy i, wierz?c, ?e znowu przyb?dzie Pocieszyciel i nadejdzie nowa Pi??dziesi?tnica, powiedzmy: «Przyjd? Duchu ?wi?ty, nape?nij serca Twoich wiernych i zapal w nich ogie? mi?o?ci Twojej» (Alleluja Niedzieli Zes?ania Ducha ?wi?tego).

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

•

«Kto, us?yszawszy imiona dane Duchowi, nie czuje uniesienia i nie kieruje my?li ku boskiej naturze? “Nie?omny Duch”, “Hojny Duch”, “Duch ?wi?ty” to jego w?asne i szczeg?lne przydomki» (?w. Bazyle Wielki)

•

«Duch ?wi?ty czyni nas synami i c?rkami Boga. Zobowi?zuje nas do takiej samej odpowiedzialno?ci jak B?g, za swój ?wiat, za ca?? ludzko??. Uczy nas patrze? na ?wiat, na innych i na siebie oczami Boga» (Benedykt XVI)

•

«Od dnia Paschy Duch ?wi?ty ‘przekonuje ?wiat o grzechu’ (J 16,8), to znaczy, ?e ?wiat nie uwierzy? w Tego, kt?rego pos?a? Ojciec. Ten sam Duch, który ujawnia grzech, jest tak?e Pocieszycielem, udzielaj?cym ludzkiemu sercu ?aski skruchy i nawrócenia» (Katechizm Ko?cio?a Katolickiego, nr 1433)